

Revaliderings- og pensionsnævnene
Sekretariatsledergruppen

Til
Forsamlingen af Formænd for
Revaliderings- og Pensionsnævnene

Den 15. maj 1991

Efter aftale fremsendes nogle kommentarer til Socialministeriets ændringsforslag af 1. maj 1991 til lovforslag nr. 62 om udlægning af nævnenes kompetence til kommunerne.

De tidligere fremsendte notater og tilkendegivelser vil på en række væsentlige punkter fortsat være gældende.

Det efterfølgende vil alene behandle nogle helt centrale problemstillinger i ændringsforslaget.

Kompetenceproblem

Ændringsforslaget lægger i sin nuværende form op til en indsnævret kompetence for nævnene ved 1. instans afgørelserne. Forslaget vil betyde – set fra borgernes synsvinkel – en mere besværlig, og *ikke* en forenklet sagsgang. Når en borger ansøger om mellemste eller højeste pension, skal kommunen fremsende sagen til statsamtet. Såfremt nævnet finder, at erhvervsniveauet kun er nedsat til under $\frac{1}{2}$, skal det fremtidige nævn give afslag og samtidig meddele borgeren, at sagen er returneret til kommunen, med henblik på tilkendelse af pension efter § 14, stk. 3, nr. 1, da det alene er kommunen, som har denne kompetence.

Hvis det er den forretningsgang Socialministeriet forestiller sig, kan det konkluderes, at denne forretningsgang ligger meget langt væk fra regeringens tanker om forenkling af det offentlige forretningsgange.

Såfremt de øvrige teoretiske muligheder omkring kompetencen gennemtænkes, sætter det forslaget i et endnu grellere lys. Det er derfor vigtigt, at nævnenes fremtidige kompetence som 1. instans også giver mulighed for at tilkende pension efter § 14, stk. 3, da kommunerne indirekte har sagt ja til en § 14, stk. 3-pension ved at indstille til mellemste eller højeste førtidspension.

Hvis ovenstående er korrekt, og dermed Socialministeriets formål med kompetencen, kan man få den tanke, at forslaget bevidst er udformet til at vise det uheldige/overflødige led som et regionalt nævn vil være, og dermed lette overgangen til en yderligere udlægning til kommunerne.

Hvad medfører forslaget om at nedlægge de amtslige sekretariater og genoprette dem i statslig regi?

Ændringsforslaget lægger op til, at der fremover skal arbejdes på 3 planer omkring handicap og revalidering. De 3 planer vil være kommunernes revalideringsopgave, amtskommunernes rådgivning/vejledning og revalideringsinstitutioner samt den ny statslige rådgivning og vejledning. Det vil ikke kunne undgås, at der vil komme en større usikkerhed om, hvem der skal give hvilken rådgivning og vejledning. Det vil også blive svært at få etableret en rimelig koordinering samt en bevaring og udbygning af viden m.m. hos medarbejderne i de statslige sekretariater.

Forslaget om at sekretariaterne foreløbig kun skal have 1 år i statsregi inden der udlægges yderligere opgaver til kommunerne gør, at det kan blive både dyrt og vanskeligt at få bragt diverse lokaler, edb og administrative problemer på plads uden nogle meget store både menneskelige men så sandelig også store økonomiske udgifter. Vi kan bl.a. pege på brugen af tekstbehandling og edb-journaler, som er gennemført i amterne, men som først i den kommende tid skal til at etableres i statsamterne. De journalmæssige problemer vil blive store, da der i dag bruges en del forskellige systemer, som formentlig ikke uden videre kan overføres til statsamternes edb-systemer. Man skal også huske på, at der er tale om virkelig mange sager, da registreringerne går tilbage til 1976.